Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. sausio 30 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje – Lėšų įšaldymas – Asmenų, subjektų ir įstaigų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldyti, sąrašas – Ieškovo pavardės palikimas sąraše – Pareiga motyvuoti – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Proporcingumo principas – Teisinis pagrindas – Akivaizdi vertinimo klaida – *Ne bis in idem* principas“

Byloje T-290/17

Edward Stavytskyi, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas solisitoriaus J. Grayston, advokatų P. Gjørtler, G. Pandey ir D. Rovetta,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą V. Piessevaux ir J.-P. Hix,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos E. Paasivirta ir L. Baumgart,

įstojusios į bylą šalies,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2017 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/381, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 58, 2017, p. 34), ir 2017 m. kovo 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/374, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 58, 2017, p. 1), tiek, kiek ieškovo pavardė palikta asmenų, subjektų ir įstaigų, kuriems taikomos šios ribojamosios priemonės, sąraše,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis (pranešėjas), teisėjai D. Spielmann ir Z. Csehi,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. rugsėjo 12 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 Ieškovas Edward Stavytskyi yra buvęs Ukrainos energetikos ir anglies pramonės ministras.

2 2014 m. kovo 5 d. Europos Sąjungos Taryba, remdamasi ESS 29 straipsniu, priėmė Sprendimą 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 66, 2014, p. 26).

3 Sprendimo 2014/119 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) 2014 m. vasario 20 d. Taryba kuo griežčiausiai pasmerkė bet kokį smurto naudojimą Ukrainoje. Ji paragino nedelsiant nutraukti smurtą Ukrainoje ir visapusiškai gerbti žmogaus teises bei pagrindines laisves. Ji paragino Ukrainos Vyriausybę kuo labiau susilaikyti nuo veiksmų, o opozicijos lyderius – atsiriboti nuo tų asmenų, kurie griebiasi radikalių veiksmų, įskaitant smurtą;

(2) 2014 m. kovo 3 d. Taryba sutarė daugiausia dėmesio, nustatant ribojamąsias priemones, skirti asmenų, pripažintų atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, ir asmenų, atsakingų už žmogaus teisių pažeidimus, turto įšaldymui ir susigrąžinimui, siekiant įtvirtinti ir remti teisinę valstybę ir pagarbą žmogaus teisėms Ukrainoje.“

4 Sprendimo 2014/119 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Įšaldomos visos priede išvardytiems asmenims, pripažintais atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, asmenų, atsakingų už žmogaus teisių pažeidimus Ukrainoje, ir su jais susijusiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai.

2. Lėšos ar ekonominiai ištekliai negali būti tiesiogiai ar netiesiogiai atiduoti naudotis priede išvardytiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms arba jų naudai.“

5 Nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taikymo tvarka nustatyta to paties straipsnio kitose dalyse.

6 2014 m. kovo 5 d. Taryba, remdamasi SESV 215 straipsnio 2 dalimi, taip pat priėmė Reglamentą (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 66, 2014, p. 1).

7 Pagal Sprendimą 2014/119 Reglamentu Nr. 208/2014 įpareigojama nustatyti nagrinėjamas ribojamąsias priemones ir apibrėžta šių ribojamųjų priemonių taikymo tvarka, iš esmės analogiška minėtame sprendime įtvirtintai tvarkai.

8 Asmenų, kuriems taikomi Sprendimas 2014/119 ir Reglamentas Nr. 208/2014, pavardės nurodytos minėto sprendimo priede ir šio reglamento I priede esančiame sąraše (toliau – ginčijamas sąrašas), nurodant, be kita ko, jų įtraukimo motyvus. Ieškovo pavardės ginčijamame sąraše nebuvo.

9 Sprendimas 2014/119 ir Reglamentas Nr. 208/2014 buvo iš dalies pakeisti 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2014/216/BUSP, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2014/119 (OL L 111, 2014, p. 91), ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 381/2014, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 111, 2014, p. 33) (toliau – 2014 m. balandžio mėn. aktai).

10 2014 m. balandžio mėn. aktais ieškovo pavardė įtraukta į ginčijamą sąrašą kartu su identifikuojamąja informacija „buvęs energetikos ir anglies pramonės ministras“ ir šiais motyvais:

„Asmuo, kurio atžvilgiu Ukrainoje atliekamas tyrimas dėl dalyvavimo nusikaltimuose, susijusiuose su Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimu ir neteisėtu jų pervedimu už Ukrainos ribų.“

11 2014 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį, juo jis prašė panaikinti 2014 m. balandžio mėn. aktus, kiek jie su juo susiję. Šis ieškinys buvo įregistruotas ir jam suteiktas bylos numeris T-486/14.

12 Sprendimas 2014/119 taip pat buvo iš dalies pakeistas 2015 m. sausio 29 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/143 (OL L 24, 2015, p. 16), įsigaliojusiu 2015 m. sausio 31 d. Kiek tai susiję su asmenų, kuriems taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, įtraukimo į sąrašą kriterijais, iš Sprendimo 2015/143 1 straipsnio matyti, kad Sprendimo 2014/119 1 straipsnio 1 dalies tekstas pakeistas taip:

„1. Įšaldomos visos priede išvardytiems asmenims, pripažintiems atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, asmenims, atsakingiems už žmogaus teisių pažeidimus Ukrainoje, ir su jais susijusiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar įstaigoms priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai.

Šio sprendimo tikslais asmenys, pripažinti atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą – tai, be kita ko, asmenys, kurių atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos atlieka tyrimą:

a) dėl Ukrainos viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo arba dėl bendrininkavimo atliekant tokius veiksmus; arba

b) dėl valstybės pareigūno piktnaudžiavimo tarnyba siekiant gauti nepagrįstos naudos sau arba siekiant suteikti nepagrįstos naudos trečiajam asmeniui, taip padarant žalą Ukrainos viešosioms lėšoms ar turtui, arba dėl bendrininkavimo atliekant tokius veiksmus.“

13 2015 m. sausio 29 d. Tarybos reglamentu (ES) 2015/138, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 24, 2015, p. 1), pastarasis pakeistas atsižvelgiant į Sprendimą 2015/143.

14 Vėliau Sprendimas 2014/119 ir Reglamentas Nr. 208/2014 buvo pakeisti 2015 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/364, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119 (OL L 62, 2015, p. 25), ir 2015 m. kovo 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/357, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 62, 2015, p. 1). Sprendimu 2015/364 Sprendimo 2014/119 5 straipsnis buvo pakeistas nauju tekstu, pratęsiant nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taikymą iki 2016 m. kovo 6 d. Įgyvendinimo reglamentu 2015/357 Reglamento Nr. 208/2014 I priedas buvo pakeistas nauju tekstu, iš dalies pakeičiant su 18 asmenų susijusią informaciją.

15 Sprendimu 2015/364 ir Įgyvendinimo reglamentu 2015/357 ieškovo pavardė palikta ginčijamame sąraše kartu su identifikuojamąja informacija „buvęs energetikos ir anglies pramonės ministras“ ir šiais motyvais:

„Asmuo, kurio atžvilgiu Ukrainos valdžios institucijos vykdo baudžiamąjį procesą dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo.“

16 Ieškovas nepareiškė ieškinio dėl Sprendimo 2015/364 ir Įgyvendinimo reglamento 2015/357.

17 2016 m. sausio 28 d. Sprendimu *Stavytskyi / Taryba* (T-486/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:45) Bendrasis Teismas panaikino 2014 m. balandžio mėn. aktus ir iš esmės konstatavo, kad Taryba įtraukė ieškovo pavardę į ginčijamą sąrašą, neturėdama pakankamų įrodymų.

18 2016 m. kovo 4 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2016/318, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119 (OL L 60, 2016, p. 76), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/311, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 60, 2016, p. 1); jais iki 2017 m. kovo 6 d. buvo pratęstas nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taikymas ir tai padaryta nepakeitus su ieškovu susijusių šio sprendimo 15 punkte cituojamų motyvų.

19 2016 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį; jame jis prašė panaikinti Sprendimą 2016/318 ir Įgyvendinimo reglamentą 2016/311, kiek jie su juo susiję. Šis ieškinys buvo įregistruotas ir jam suteiktas bylos numeris T-242/16.

20 2016 m. spalio 21 d. laišku ieškovas Tarybai pranešė, kad ją suklaidino Ukrainos generalinės prokuratūros (toliau – UGP) pateikta galbūt neteisinga informacija, ir paprašė leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais.

21 Atsakydama į šį laišką 2016 m. gruodžio 12 d. raštu, pirma, Taryba pranešė ieškovui apie savo ketinimą palikti galioti jam nustatytas ribojamąsias priemones. Antra, Taryba pažymėjo, jog UGP 2016 m. liepos 25 d. ir lapkričio 16 d. raštais patvirtino, kad ieškovui iškelta baudžiamoji byla dėl viešųjų lėšų pasisavinimo. Trečia, Taryba prie savo rašto pridėjo šiuos dokumentus, taip pat kitą 2016 m. lapkričio 18 d. dokumentą, kuriame išdėstyti Tarybos klausimai UGP ir UGP atsakymai (toliau – UGP atsakymai). Ketvirta, Taryba paprašė ieškovo jai pateikti savo galimas pastabas ne vėliau kaip iki 2017 m. sausio 13 d.

22 2017 m. sausio 13 d. laiške ieškovas Tarybai nurodė, be kita ko, kad UGP nesąžiningai pasinaudojo nagrinėjama baudžiamąja byla vien tam, kad ji būtų laikoma iškelta, ir kad atitinkamas su šia byla susijusias faktines aplinkybes jau išnagrinėjo kitos Ukrainos valdžios institucijos, tarp jų teismai, ir nenustatė nieko neteisėto. Ieškovas taip pat nurodė, kad prašė Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) bylų kontrolės komisijos pašalinti jo pavardę iš asmenų, dėl kurių paskelbta tarptautinė paieška, sąrašo.

23 2017 m. vasario 6 d. raštu Taryba ieškovui pateikė tam tikrų dokumentų, kuriuos ji gavo iš Ukrainos valdžios institucijų, t. y. UGP 2017 m. sausio 27 d. raštą ir kelis Ukrainos teismų sprendimus, ir paprašė jo pateikti savo poziciją šiuo klausimu ne vėliau kaip iki 2017 m. vasario 13 d.

24 2017 m. vasario 13 d. laišku ieškovas atsakė į šį prašymą.

25 2017 m. kovo 3 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2017/381, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119 (OL L 58, 2017, p. 34), ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/374, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 208/2014 (OL L 58, 2017, p. 1) (toliau – ginčijami aktai); jais iki 2018 m. kovo 6 d. buvo pratęstas nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taikymas ir tai padaryta nepakeitus su ieškovu susijusių šio sprendimo 15 punkte cituojamų motyvų.

26 2017 m. kovo 6 d. raštu Taryba ieškovui įteikė ginčijamus aktus ir kartu atsakė į jo 2017 m. sausio 13 d. ir vasario 13 d. laiškus.

27 2018 m. kovo 22 d. Sprendimu *Stavytskyi / Taryba* (T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166) Bendrasis Teismas atmetė ieškovo ieškinį, nurodytą šio sprendimo 19 punkte.

Procesas ir šalių reikalavimai

28 2017 m. gegužės 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį.

29 2017 m. liepos 28 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį, o vėliau, 2017 m. rugpjūčio 3 d., pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsnį pateikė motyvuotą prašymą visuomenei prieinamuose šios bylos dokumentuose necituoti ieškinio ir minėto atsiliepimo prieduose pateiktų tam tikrų dokumentų turinio.

30 2017 m. rugsėjo 5 d. Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2017 m. rugsėjo 21 d. sprendimu Bendrojo Teismo šeštosios kolegijos pirmininkas, remdamasis Procedūros reglamento 144 straipsnio 4 dalimi, patenkino šį prašymą, nes pagrindinės šalys neiškėlė konfidencialumo klausimų.

31 Rašytinė proceso dalis buvo užbaigta 2017 m. gruodžio 19 d., pateikus dubliką, tripliką, įstojimo į bylą paaiškinimą ir pagrindinių šalių pastabas dėl šio paaiškinimo.

32 2018 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo prašymą surengti teismo posėdį pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 1 ir 2 dalis.

33 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

34 Per 2018 m. rugsėjo 12 d. posėdį pagrindinės šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus; šiame posėdyje Komisija nedalyvavo, apie tai 2018 m. rugpjūčio 16 d. raštu ji pranešė Bendrajam Teismui.

35 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamus aktus, kiek jais jo pavardė palikta ginčijamame sąraše,

– priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

36 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– subsidiariai, jeigu ginčijami aktai būtų panaikinti, palikti galioti Sprendimo 2017/381 padarinius, kol pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnį įsigalios Įgyvendinimo reglamento 2017/374 panaikinimas.

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

37 Komisija Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

38 Grįsdamas savo ieškinį ieškovas nurodo keturis pagrindus, grindžiamus atitinkamai, pirma, Sprendimo 2014/119, iš dalies pakeisto Sprendimu 2015/143, 1 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento Nr. 208/2014, iš dalies pakeisto Reglamentu 2015/138, 3 straipsnio 1a dalyje numatyto įtraukimo į sąrašą kriterijaus (toliau – reikšmingas kriterijus) neteisėtumu, antra, akivaizdžia vertinimo klaida, nes tai, kad Ukrainos valdžios institucijos yra iškėlusios jam baudžiamąją bylą, nėra pakankamas faktinis pagrindas, trečia, pareigos motyvuoti pažeidimu ir, ketvirta, klaidingu teisiniu pagrindu, nes ieškovui taikomos ribojamosios priemonės patenka ne į bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP), bet į tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose taikymo sritį.

39 Atsižvelgiant į skirtinguose ieškinio pagrinduose pateiktų tam tikrų argumentų tarpusavio ryšius, reikia pripažinti, kad ieškovas iš esmės nurodo, pirma, pareigos motyvuoti pažeidimą, antra, reikšmingo kriterijaus neteisėtumą, neproporcingumą ir teisinio pagrindo nebuvimą ir, trečia, akivaizdžias vertinimo klaidas, padarytas taikant jam šį kriterijų.

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo

40 Pirma, ieškovas teigia, kad motyvai, kuriais remiantis jo pavardė palikta sąraše pagal ginčijamus aktus ir kurie sutampa su šio sprendimo 15 punkte cituojamais motyvais, yra bendri ir stereotipiniai, nes juose tik pakartojami apibrėžiant reikšmingą kriterijų vartojami terminai.

41 Antra, ieškovas tvirtina, kad Taryba negali papildyti šių motyvų informacija, esančia raštuose, kuriuos ji pateikė ieškovui vykstant procedūrai, per kurią buvo priimti ginčijami aktai (žr. šio sprendimo 21, 23 ir 26 punktus), nes pačiame teisės akte turi būti nurodyta pakankamai motyvų. Bet kuriuo atveju papildoma nagrinėjamuose raštuose esanti informacija nėra pakankami motyvai.

42 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.

43 Reikia priminti, kad pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą „teisės aktuose nurodomi juos priimti paskatinę motyvai“.

44 Be to, pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija), kuri pagal ESS 6 straipsnio 1 dalį turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sutartys, 41 straipsnio 2 dalies c punktą teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, „administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus“.

45 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie ginčijamo akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Jis turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Nereikalaujama motyvuojant aktą tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes vertinant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkto reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes ir visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas. Taigi, viena vertus, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo nustatytos priemonės reikšmę. Kita vertus, akto motyvų tikslumo laipsnis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms ar su terminais susijusioms sąlygoms, kuriomis jis turi būti priimtas (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Konkrečiai tariant, turto įšaldymo priemonės motyvai iš principo negali būti suformuluoti tik bendrai ir stereotipiškai. Išskyrus tai, kas numatyta šio sprendimo 46 punkte, priešingai, tokioje priemonėje turi būti nurodytos specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba mano, kad reikšmingi teisės aktai taikytini suinteresuotajam asmeniui (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

48 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad motyvai, dėl kurių ieškovo pavardė palikta ginčijamame sąraše (žr. šio sprendimo 15 punktą), yra specifiniai ir konkretūs, ir juose pateikta šį palikimą pagrindžianti informacija, t. y. nurodyta aplinkybė, kad Ukrainos valdžios institucijos iškėlė jam baudžiamąsias bylas dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo.

49 Be to, ieškovui nustatytos ribojamosios priemonės paliktos galioti jam žinomomis aplinkybėmis, susirašinėdamas su Taryba jis buvo informuotas, be kita ko, apie UGP 2016 m. liepos 25 d., 2016 m. lapkričio 16 d. ir 2017 m. sausio 27 d. raštus, taip pat UGP atsakymus (žr. šio sprendimo 21 ir 23 punktus), kuriais Taryba grindė minėtų priemonių palikimą galioti (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 ir 54 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, EU:T:2013:397, 88 punktą). Šiuose raštuose nurodytas už tyrimą atsakingos institucijos pavadinimas, baudžiamųjų bylų, iškeltų, be kita ko, ieškovui, numeriai ir iškėlimo datos, veikos, kuriomis jis kaltinamas, kiti susiję asmenys ir įstaigos, tariamai pasisavintų viešųjų lėšų suma, reikšmingi Ukrainos baudžiamojo kodekso straipsniai, taip pat aplinkybė, kad ieškovas raštu buvo informuotas apie jam pareikštus įtarimus. Konkrečiai kalbant, 2016 m. liepos 25 d. rašte nurodyta:

[*konfidencialu*] [1].

50 2016 m. gruodžio 12 d. rašte Taryba aiškiai nurodė, kad UGP 2016 m. liepos 25 d. rašte, patvirtintame 2016 m. lapkričio 16 d. raštu, yra pateikta svarbi informacija, kuria remiantis padaryta išvada, kad ieškovui vis dar iškelta baudžiamoji byla dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo.

51 Be to, ginčijami aktai priimti aplinkybėmis, apimančiomis ir ieškovo susirašinėjimą su Taryba bylose, kuriose buvo priimti 2016 m. sausio 28 d. Sprendimas *Stavytskyi / Taryba* (T-486/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:45) ir 2018 m. kovo 22 d. Sprendimas *Stavytskyi / Taryba* (T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166).

52 Konstatuotina, kad visą šią informaciją ieškovas pateikė prieš priimant ginčijamus aktus.

53 Dėl 2017 m. kovo 6 d. rašto, kurio data yra vėlesnė, nei buvo priimti ginčijami aktai, pažymėtina, kad jame iš esmės tik daroma nuoroda į informaciją, gautą ieškovui ir Tarybai susirašinėjant iki šių aktų priėmimo, taip pat į Bendrojo Teismo jurisprudenciją. Taigi į šį raštą galima atsižvelgti nagrinėjant minėtus aktus (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad 2017 m. kovo 6 d. rašto turinys iš esmės sutampa su ginčijamų aktų ir ankstesnio Tarybos ir ieškovo susirašinėjimo turiniu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 48 ir 49 punktus).

54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamuose aktuose, atsižvelgiant į jų kontekstą, teisiškai nurodyta pakankamai teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios, šių aktų rengėjo nuomone, sudaro tų aktų pagrindą.

55 Šios išvados negali paneigti ieškovo argumentas, kad su ieškovu susiję motyvai yra galbūt stereotipinio pobūdžio.

1 Konfidencialūs duomenys neskelbiami.

56 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors šiuose motyvuose nurodyti argumentai yra tokie patys kaip ir tie, kuriais remiantis ribojamosios priemonės nustatytos kitiems sąraše nurodytiems fiziniams asmenims, jais siekiama apibūdinti konkrečią ieškovo, dėl kurio taip pat kaip ir kitų asmenų, anot Tarybos, pradėtas teismo procesas, susijęs su tyrimais dėl viešųjų lėšų pasisavinimo Ukrainoje, situaciją (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

57 Galiausiai reikia priminti, kad pareiga motyvuoti aktą yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Iš tiesų akto motyvavimas – tai formalus motyvų, kuriais pagrįstas šis aktas, išdėstymas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia to akto turinio neteisėtumą, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai (žr. 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mayaleh / Taryba*, T-307/12 ir T-408/13, EU:T:2014:926, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Taigi, net darant prielaidą, kad, kaip per posėdį teigė ieškovas, Taryba, praėjus keleriems metams palikdama galioti tam pačiam asmeniui nustatytas ribojamąsias priemones, turi būti dar rūpestingesnė, ši aplinkybė nedaro poveikio Bendrojo Teismo atliekamai ginčijamų aktų motyvų kontrolei, nors tokia aplinkybė galėtų pateisinti griežtesnę kontrolę, kiek tai susiję su akivaizdžios vertinimo klaidos buvimu.

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovo kaltinimus, susijusius su pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl reikšmingo kriterijaus neteisėtumo, neproporcingumo ir teisinio pagrindo nebuvimo

60 Ieškovas teigia, kad Sprendime 2015/143 ir Reglamente 2015/138 numatytas reikšmingas kriterijus yra neteisėtas, nes pažeidžia proporcingumo principą ir neturi teisinio pagrindo pagal BUSP, jeigu jis galėtų būti aiškinamas taip, kad leidžia priimti ribojamąsias priemones, taikytinas bet kuriam asmeniui, dėl kurio Ukrainos valdžios institucijos atlieka tyrimą dėl viešųjų lėšų pasisavinimo, neatsižvelgiant į tai, ar veikos, kuriomis šis asmuo kaltinamas, gali sukelti grėsmę teisinei valstybei Ukrainoje, taigi, teisiniams ir instituciniams šios šalies pagrindams.

61 Ieškovo teigimu, jeigu reikšmingą kriterijų būtų galima taikyti tik asmenims, susijusiems su tokiomis veikomis, Taryba pati turėtų atlikti proporcingumo kontrolę. Šiuo klausimu ieškovas pripažįsta, kad pagal jurisprudenciją Taryba iš principo gali remtis iš UGP gauta informacija. Vis dėlto Taryba neatleista nuo pareigos atlikti vertinimą, ar šios informacijos pakanka, kad būtų galima manyti, jog veikos, kuriomis kaltinamas asmuo, dėl kurio atliekamas tyrimas, gali sukelti grėsmę teisinei valstybei Ukrainoje. Tik įsitikinusi, kad į šį klausimą galima atsakyti teigiamai, Taryba laikytųsi proporcingumo principo. Priešingu atveju galimi Sąjungos institucijų veiksmai, susiję su trečiojoje šalyje iškeltomis baudžiamosiomis bylomis, galėtų patekti ne į BUSP, o į teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo sritį. Taigi, siekiant nepažeisti ESS 40 straipsnio, šių veiksmų reikėtų imtis remiantis kitais nei ESS 29 straipsnis ir SESV 215 straipsnis teisiniais pagrindais, turint omenyje tai, kad šiuo SESV straipsniu galima remtis tik jeigu BUSP srityje jau yra priimtas sprendimas.

62 Taryba ir Komisija ginčija ieškovo argumentus.

63 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šalys sutaria dėl to, jog jurisprudencijoje pripažinta, kad taikant reikšmingą kriterijų nustatytos ribojamosios priemonės gali būti teisėtai priimtos remiantis ESS 29 straipsniu ir SESV 215 straipsniu, jeigu viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo veikos, dėl kurių atitinkami asmenys įtariami, yra tokios, kad gali pažeisti institucinius ir teisinius nagrinėjamos šalies pagrindus, atsižvelgiant į atitinkamą pasisavintų lėšų ar turto mastą, rūšį ar į tų veikų padarymo aplinkybes.

64 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad su BUSP susiję ES sutarties tikslai įtvirtinti, be kita ko, ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte, kuriame numatyta:

„Sąjunga nustato ir įgyvendina bendrą politiką ir veiksmus bei siekia aukšto lygio bendradarbiavimo visose tarptautinių santykių srityse, kad <…> įtvirtintų ir remtų demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus.“

65 Šis tikslas buvo nurodytas šio sprendimo 3 punkte cituojamoje Sprendimo 2014/119 2 konstatuojamojoje dalyje.

66 Šiuo klausimu pažymėtina, jog jurisprudencijoje nustatyta, kad tokio tikslo, koks nurodytas ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte, galima pasiekti įšaldant turtą, kai ši priemonė, kaip šiuo atveju, taikoma tik pripažintiems atsakingais už viešųjų lėšų pasisavinimą asmenims ir su jais susijusiems asmenims, subjektams ar įstaigoms, t. y. asmenims, kurių veiksmai galėjo sukelti grėsmę valdžios institucijų ir su jomis susijusių įstaigų tinkamai veiklai (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 95 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Taip pat reikia pažymėti, kad teisinės valstybės principo laikymasis yra viena iš pagrindinių vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, kaip matyti iš ESS 2 straipsnio ir ES sutarties bei Chartijos preambulių. Be to, remiantis ESS 49 straipsniu, teisinės valstybės principo laikymasis yra būtinoji narystės Sąjungoje sąlyga. Teisinės valstybės sąvoka taip pat įtvirtinta 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos preambulėje, kur ji suformuluota kaip „teisės viršenybė“ (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 97 punktas).

68 Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijoje, Europos komisijos „Demokratija per teisę“, veikiančios kaip Europos Tarybos institucija, dokumentuose pateikiamas neišsamus principų ir normų, kuriuos gali apimti teisinės valstybės sąvoka, sąrašas. Tarp jų yra šie principai: teisėtumo, teisinio saugumo ir savavališko naudojimosi vykdomosios valdžios galiomis draudimo; nepriklausomų ir nešališkų teismų; veiksmingos teisminės kontrolės, įskaitant pagrindinių teisių paisymą, ir lygybės prieš įstatymą (šiuo klausimu žr. teisinės valstybės kriterijų sąrašą, kurį Europos komisija „Demokratija per teisę“ priėmė per 106-ąją plenarinę sesiją (2016 m. kovo 11–12 d., Venecijoje)). Be to, kai kuriuose Sąjungos išorės veiksmų srities teisės aktuose, be kita ko, yra nurodyta kova su korupcija, kaip principas, kurį apima teisinės valstybės sąvoka (žr., pavyzdžiui, 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (OL L 310, 2006, p. 1)) (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 98 punktas).

69 Taip pat primintina, kad persekiojimas už ekonominius nusikaltimus, pavyzdžiui, viešųjų lėšų pasisavinimą, yra svarbi kovos su korupcija priemonė, o kova su korupcija, kalbant apie Sąjungos išorės veiksmus, yra principas, kurį aprėpia teisinės valstybės sąvoka (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 141 punktas).

70 Vis dėlto, nors negalima atmesti galimybės, kad tam tikri veiksmai, susiję su viešųjų lėšų pasisavinimu, gali sukelti grėsmę teisinei valstybei, negalima sutikti su tuo, kad bet koks viešųjų lėšų pasisavinimas, įvykdytas trečiojoje šalyje, pateisina Sąjungos įsikišimą siekiant įtvirtinti ir remti teisinę valstybę šioje šalyje, naudojantis savo įgaliojimais BUSP srityje. Kad būtų galima konstatuoti, jog viešųjų lėšų pasisavinimas gali pateisinti Sąjungos veiksmus BUSP srityje, pagrįstus tikslu įtvirtinti ir remti teisinę valstybę, ginčijami veiksmai bent jau turi būti tokie, kad jais gali būti pažeisti instituciniai ir teisiniai atitinkamos šalies pagrindai (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 99 punktas).

71 Darytina išvada, kad reikšmingas kriterijus gali būti laikomas atitinkančiu Sąjungos teisės sistemą tik tada, jeigu jis gali atitikti aukštesnės galios teisės normų, kurių turi būti laikomasi jį nustatant, reikalavimus ir, konkrečiai kalbant, tikslą įtvirtinti ir remti teisinę valstybę Ukrainoje. Be to, toks aiškinimas leidžia paisyti plačios diskrecijos, kuria Taryba naudojasi nustatydama bendrus įtraukimo kriterijus, užtikrinant iš principo išsamią Sąjungos teisės aktų teisėtumo pagrindinių teisių požiūriu kontrolę (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

72 Taigi reikšmingą kriterijų reikia aiškinti taip, kad jis taikomas ne visoms viešųjų lėšų pasisavinimo veikoms abstrakčiai, o tik toms viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo veikoms, kurios, atsižvelgiant į pasisavintų lėšų ar turto mastą ar rūšį arba į tų veikų padarymo aplinkybes, bent jau gali pažeisti institucinius ir teisinius Ukrainos pagrindus, būtent teisėtumo, savavališko naudojimosi vykdomosios valdžios galiomis draudimo, veiksmingos teisminės kontrolės ir lygybės prieš įstatymą principus, ir galiausiai sukelti grėsmę teisinės valstybės principo laikymuisi šioje šalyje. Taip aiškinamas šis kriterijus atitinka susijusius ES sutarties tikslus ir yra jiems proporcingas (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 101 punktas).

73 Atsižvelgiant į šią šalių neginčijamą jurisprudenciją, darytina išvada, kad taip aiškinamas reikšmingas kriterijus nėra neteisėtas ir galėjo būtų nustatytas aktais, pagrįstais ESS 29 straipsniu ir SESV 215 straipsniu, taigi šie straipsniai yra tinkami teisiniai pagrindai.

74 Taip pat darytina išvada, kad numatydama reikšmingą kriterijų Taryba nepažeidė ESS 40 straipsnio pirmos pastraipos, pagal kurią BUSP įgyvendinimas nedaro poveikio SESV 3–6 straipsniuose nurodytų Sąjungos kompetencijų vykdymo tikslais Sutartyse nustatytų procedūrų taikymui ir jose numatytų institucijų įgaliojimų atitinkamai apimčiai.

75 Galiausiai reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, UGP yra viena iš aukščiausių Ukrainos teisminių institucijų, todėl šioje valstybėje ji veikia kaip prokuratūra, vykdydama baudžiamąjį teisingumą, ir atlieka ikiteisminį tyrimą baudžiamosiose bylose (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, C-598/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:786, 53 punktą). Taip pat jau buvo nuspręsta, kad iš UGP gauti įrodymai, jeigu jų turinys yra pakankamai tikslus, gali pateisinti ribojamųjų priemonių taikymą asmenims, kuriems iškeltos baudžiamosios bylos dėl viešųjų lėšų pasisavinimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Yanukovych / Taryba*, T-346/14, EU:T:2016:497, 139 punktą), be to, tai pripažįsta ir ieškovas.

76 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visus ieškovo kaltinimus, grindžiamus reikšmingo kriterijaus neteisėtumu, neproporcingumu ir teisinio pagrindo nebuvimu.

77 Vis dėlto reikia išnagrinėti, ar Taryba, taikydama ieškovui reikšmingą kriterijų, aiškinamą taip, kaip nurodyta visų pirma šio sprendimo 72 punkte, padarė akivaizdžių vertinimo klaidų.

Dėl akivaizdžių vertinimo klaidų, padarytų taikant ieškovui reikšmingą kriterijų, buvimo

78 Ieškovas iš esmės teigia, kad Taryba, priimdama ginčijamus aktus, neturėjo pakankamai tvirto faktinio pagrindo.

79 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovo argumentus.

80 Prieš išsamiau nagrinėjant ieškovo argumentus, reikia pateikti pirmines pastabas dėl teisminės kontrolės ir Tarybos pareigų.

Dėl teisminės kontrolės ir Tarybos pareigų

81 Pagal jurisprudenciją Sąjungos teismas, atlikdamas ribojamųjų priemonių teisminę kontrolę, turi Tarybai pripažinti plačią diskreciją nustatyti bendruosius kriterijus, pagal kuriuos sudaromas asmenų, kuriems gali būti taikomos šios priemonės, sąrašas (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 81 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

82 Vis dėlto Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teisminė kontrolė reikalauja, kad atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas įtraukti konkretaus asmens pavardę į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą arba palikti ją šiame sąraše, teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas įsitikintų, kad šis sprendimas, kuris konkrečiai susijęs su šiuo asmeniu, būtų pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime patvirtinti šį sprendimą, yra pakankamai aiškiai ir konkrečiai pagrįsti (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

83 Pagal jurisprudenciją Taryba neprivalo savo iniciatyva ir sistemiškai atlikti tyrimų arba tikrinimų, siekdama gauti papildomos tikslesnės informacijos, kai jau turi iš trečiosios šalies valdžios institucijų gautų įrodymų tam, kad priimtų ribojamąsias priemones iš tokios šalies kilusių asmenų, dėl kurių ten jau vyksta teismo procesai, atžvilgiu (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

84 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 75 punkte, UGP yra viena iš aukščiausių Ukrainos teisminių institucijų.

85 Žinoma, nagrinėjamu atveju Taryba turėjo atidžiai ir nešališkai ištirti įrodymus, kuriuos jai pateikė Ukrainos valdžios institucijos, atsižvelgdama konkrečiai į ieškovo pateiktas pastabas ir galimai kaltę paneigiančius įrodymus. Be to, priimdama ribojamąsias priemones Taryba įpareigota paisyti gero administravimo principo, nustatyto Chartijos 41 straipsnyje, su kuriuo, remiantis suformuota jurisprudencija, susijusi kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju reikšmingas aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 85 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

86 Vis dėlto iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad, vertinant įrodymų, kurių iš Tarybos gali būti pareikalauta pateikti, pobūdį, būdą ir apimtį, reikia atsižvelgti į ribojamųjų priemonių pobūdį ir specifinę taikymo sritį, taip pat jų tikslą (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

87 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Sprendimo 2014/119 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių (žr. šio sprendimo 3 punktą), jis priimtas atsižvelgiant į bendrą Sąjungos politikos remti Ukrainos valdžios institucijas, siekiant, kad stabilizuotųsi Ukrainos politinė padėtis, kontekstą. Taigi, jis atitinka BUSP tikslus, konkrečiai nustatytus ESS 21 straipsnio 2 dalies b punkte, pagal kurį Sąjunga įgyvendina tarptautinį bendradarbiavimą, siekdama įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 87 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

88 Būtent atsižvelgiant į šį kontekstą nagrinėjamomis ribojamosiomis priemonėmis numatytas, be kita ko, asmenų, pripažintų atsakingais už Ukrainos valstybės lėšų pasisavinimą, lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas. Iš tiesų pagalba susigrąžinant šias lėšas stiprina ir palaiko teisinę valstybę Ukrainoje (žr. šio sprendimo 68–72 punktus).

89 Darytina išvada, kad nagrinėjamomis ribojamosiomis priemonėmis nesiekiama nubausti už atitinkamų asmenų nusikalstamus veiksmus ar taikant tokius suvaržymus atgrasyti nuo tokių veiksmų. Vienintelis šių priemonių tikslas – padėti Ukrainos valdžios institucijoms konstatuoti viešųjų lėšų pasisavinimą ir užtikrinti galimybę lengviau susigrąžinti taip pasisavintas lėšas. Vadinasi, tai visiškai apsaugos priemonės (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 89 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

90 Taigi, nagrinėjamos ribojamosios priemonės, Tarybos priimtos remiantis jai ESS 21 ir 29 straipsniais suteiktais įgaliojimais, nėra baudžiamojo pobūdžio. Vadinasi, jų negalima prilyginti baudžiamojoje byloje laikantis baudžiamojo proceso garantijų priimtam valstybės narės teisminės institucijos sprendimui įšaldyti turtą. Taigi, Tarybai taikomi reikalavimai dėl įrodymų, kuriais pagrįstas asmens pavardės įrašymas į asmenų, kurių turtas įšaldomas, sąrašą, negali būti visiškai tokie patys, kaip pirma nurodytu atveju nustatytieji nacionalinei teisminei institucijai (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 90 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

91 Nagrinėjamu atveju svarbu yra tai, kad Taryba patikrintų, pirma, kiek UGP pateikta informacija, kuria ji rėmėsi, leidžia nustatyti, kad, kaip nurodyta ieškovo pavardės įtraukimo į ginčijamą sąrašą motyvuose, Ukrainos valdžios institucijos jam yra iškėlusios baudžiamąsias bylas dėl veikų, kurios gali būti pripažintos viešųjų lėšų pasisavinimu, ir, antra, ar dėl šių bylų ieškovo veiksmai gali būti kvalifikuojami pagal reikšmingą kriterijų. Tik jeigu tokie patikrinimai neduota rezultatų, Taryba privalo imtis papildomų tikrinimų, kaip tai priminta šio sprendimo 85 punkte nurodytoje jurisprudencijoje (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 91 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

92 Be to, vykstant ginčijamais aktais reglamentuojamam bendradarbiavimui (žr. šio sprendimo 87 punktą), Tarybai iš principo nepriklauso pačiai nagrinėti ir vertinti aplinkybių, kuriomis remdamosi Ukrainos valdžios institucijos ieškovo atžvilgiu vykdo baudžiamąjį procesą dėl veikų, kvalifikuotinų kaip viešųjų lėšų pasisavinimas. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 89 punkte, priimdama ginčijamus aktus Taryba siekia ne pati nubausti už viešųjų lėšų pasisavinimą, dėl kurio Ukrainos valdžios institucijos vykdo tyrimą, bet užtikrinti galimybę šioms valdžios institucijoms pripažinti, kad minėtas lėšų pasisavinimas buvo įvykdytas, ir susigrąžinti taip pasisavintas lėšas. Taigi šios valdžios institucijos, vykdydamos minėtą baudžiamąjį procesą, turi patikrinti aplinkybes, kuriomis remiasi, ir prireikus tuo pagrindu nuspręsti, kokia turi būti šio proceso baigtis. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 90 punkto, Tarybos pareigos pagal ginčijamus aktus negali būti prilyginamos valstybės narės nacionalinės teisminės institucijos pareigoms nagrinėjant baudžiamąją bylą dėl turto įšaldymo, iškeltą, be kita ko, vykstant tarptautiniam bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 92 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

93 Šį aiškinimą patvirtina 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba* (C-220/14 P, EU:C:2015:147) 77 punktas, kuriame Teisingumo Teismas tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, nusprendė, kad Taryba ar Bendrasis Teismas turi tikrinti ne dėl apeliantų atliekamų tyrimų pagrįstumą, o tik sprendimo įšaldyti lėšas pagrįstumą pagal Egipto valdžios institucijų savitarpio pagalbos prašymą.

94 Žinoma, bet kuriuo atveju Taryba negali patvirtinti Ukrainos teisminių institucijų išvadų, padarytų jų pateiktuose dokumentuose. Toks elgesys neatitiktų nei gero administravimo principo, nei apskritai Sąjungos institucijų pareigos taikant Sąjungos teisę užtikrinti pagrindinių teisių laikymąsi pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, siejamą su Chartijos 51 straipsnio 1 dalimi (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 94 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

95 Vis dėlto Taryba, atsižvelgusi į konkretaus atvejo aplinkybes, turi įvertinti būtinybę atlikti papildomus tyrimus, ypač būtinybę kreiptis į Ukrainos valdžios institucijas su prašymu pateikti papildomų įrodymų, jei paaiškėja, kad anksčiau pateiktų įrodymų nepakanka. Iš tiesų negalima atmesti galimybės, kad Tarybai žinomos aplinkybės, apie kurias jai pranešė pačios Ukrainos valdžios institucijos arba apie kurias ji sužinojo kitu būdu, nesukels šiai institucijai abejonių dėl šių valdžios institucijų jau pateiktų įrodymų pakankamumo. Be to, kalbant apie asmenims, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, suteiktiną teisę pateikti pastabas dėl motyvų, kuriais remdamasi Taryba ketina palikti jų pavardes ginčijamame sąraše, reikia pasakyti, kad šie asmenys gali nurodyti tokias aplinkybes, kurios galbūt net paneigtų jų kaltę; dėl jų Tarybai reikėtų atlikti papildomus patikrinimus. Konkrečiai kalbant, reikia nurodyti, kad nors Taryba neturi vietoj Ukrainos teisminių institucijų vertinti, ar UGP raštuose nurodyti baudžiamieji procesai pagrįsti, negalima atmesti galimybės, atsižvelgiant į, be kita ko, ieškovo pastabas, kad šiai institucijai gali prireikti kreiptis į Ukrainos valdžios institucijas su prašymu pateikti paaiškinimų dėl aplinkybių, kuriomis pagrįsti šie procesai (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 95 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

96 Būtent atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia vertinti konkrečių ieškovo argumentų pagrįstumą.

Dėl UGP pateiktos informacijos pakankamumo

97 Pirma, ieškovas teigia, kad Tarybai tenka įrodinėjimo pareiga, kai ji nustato asmeniui ribojamąsias priemones, ir kad bet koks šiomis aplinkybėmis priimtas sprendimas turi būti pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis, kuriomis remiantis būtų galima nustatyti, kad vyksta su šiuo asmeniu susijęs baudžiamasis procesas dėl labai konkrečių lėšų pasisavinimo veikų, dėl kurių gali būti pažeisti instituciniai ir teisiniai Ukrainos pagrindai. Šiomis aplinkybėmis ieškovas pabrėžia, kad viešųjų lėšų pasisavinimas, dėl kurio jis kaltinamas UGP raštuose, kuriais rėmėsi Taryba, visų pirma 2016 m. liepos 25 d. rašte, yra susijęs su nekilnojamuoju turtu, kuris dėl jo pobūdžio nuolat yra Ukrainoje ir negali būti perkeltas į užsienį. Šiame rašte nėra pakankamai išsamios informacijos ir nepaaiškinta, kaip ieškovas galėjo gauti jame nurodytą [*konfidencialu*] Ukrainos grivinų (UAH) sumą. Taigi su šiuo tariamu pasisavinimu gali kovoti tik Ukrainos valdžios institucijos, imdamosi atitinkamų veiksmų, todėl Tarybos sprendimas įšaldyti ieškovo lėšas nedaro jokio poveikio šiam tariamam pasisavinimui.

98 Ieškovas priduria, kad Taryba negali jokio svarbaus argumento grįsti tuo, kad UGP 2016 m. liepos 25 d. rašte nurodyta, jog, atliekant tyrimą, tyrėjo prašymu 2014 ir 2015 m. [*konfidencialu*] apylinkės teismas (toliau – apylinkės teismas) priėmė sprendimus areštuoti turtą [*konfidencialu*]. Iš tiesų tik informacija apie [*konfidencialu*] areštą yra tiesiogiai susijusi su ieškovu, o tai negali įtikinti, kad yra pagrindas baudžiamajam procesui dėl tariamo [*konfidencialu*] UAH vertės nekilnojamojo turto pasisavinimo.

99 Taryba, palaikoma Komisijos, teigia, kad lėšų pasisavinimu, kuriuo kaltinamas ieškovas, buvo padaryta žala Ukrainos viešosioms lėšoms ar turtui. Iš tiesų iš Ukrainos valstybės yra atimta nuosavybės teisė, teisė naudotis pasisavintomis lėšomis ar turtu, įskaitant iš jų galimas gauti pajamas, iki to laiko, kai bus pašalinti tokio pasisavinimo padariniai, pavyzdžiui, priėmus galutinį teismo sprendimą. Be to, Taryba nurodo, kad 2014 m. spalio 3 d. nutartimi apylinkės teismas areštavo [*konfidencialu*].

100 Šalys sutaria, kad priimdama ginčijamus aktus Taryba iš esmės rėmėsi UGP 2016 m. liepos 25 d. rašte pateikta informacija ir UGP atsakymais.

101 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tame rašte pateikiama šio sprendimo 49 punkte nurodyta informacija.

102 UGP taip pat nurodė, kad nagrinėjamame rašte aprašytos veikos atitinka Ukrainos baudžiamojo kodekso 191 straipsnio 5 dalyje apibrėžtą nusikalstamą veiką, susijusią su organizuotos asmenų grupės atliktu kitam asmeniui priklausančio labai didelės vertės turto pasisavinimu.

103 Be to, UGP nurodė, kad, atliekant tyrimą, tyrėjo prašymu turtas [*konfidencialu*] buvo areštuotas 2014 ir 2015 m. apylinkės teismo sprendimais.

104 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Taryba, priimdama ginčijamus aktus, turėjo pakankamai tikslios informacijos apie nusikalstamą veiką, dėl kurios įtariamas ieškovas, ir su ja susijusią proceso eigą.

105 Dėl ieškovo argumento, kad nagrinėjamu atveju buvo pasisavintas nekilnojamasis turtas, kuris dėl jo pobūdžio negali būti perkeltas už Ukrainos ribų, reikia pažymėti, kad pagal reikšmingą kriterijų nenumatyta, jog tam, kad asmuo galėtų būti įtrauktas į sąrašą, turi būti pavojus, kad viešosios lėšos, dėl kurių pasisavinimo jis yra įtariamas, bus perkeltos į užsienį. Taigi vien nuorodos į viešųjų lėšų pasisavinimą, jeigu ji pagrįsta, pakanka ieškovui nustatytoms ribojamosioms priemonėms pagrįsti (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 106 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

106 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad viešųjų lėšų pasisavinimo sąvoka apima bet kokius veiksmus, kai viešosioms įstaigoms priklausantys ar jų kontroliuojami ištekliai neteisėtai naudojami siekiant tikslų, prieštaraujančių tiems tikslams, kuriems šie ištekliai skirti, visų pirma, asmeninių tikslų. Tam, kad patektų į šią sąvoką, šitaip naudojant lėšas turi būti pažeisti finansiniai šių įstaigų interesai, taigi joms padaryta žala, kurią galima išreikšti finansiškai (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 107 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

107 Taip plačiai aiškinti nagrinėjamą sąvoką reikia tam, kad būtų užtikrintas visiškas Sprendimo 2014/119 veiksmingumas, siekiant įgyvendinti jame numatytą tikslą įtvirtinti teisinę valstybę Ukrainoje. Atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad ginčijama priemonė yra visiškai apsaugos priemonė, pažymėtina, jog, pirma, Chartijos 49 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje įtvirtintas *nullum crimen, nulla poena sine lege* principas, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, ir, antra, Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas nekaltumo prezumpcijos principas nagrinėjamu atveju netaikytini, taigi ir negali drausti tokio plataus aiškinimo (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 109 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

108 Nagrinėjamu atveju, kaip teisingai pažymėjo Taryba, 2016 m. liepos 25 d. rašte aprašytu viešųjų lėšų ar turto pasisavinimu tol, kol jis tęsiasi ir nėra pašalinti jo padariniai, pavyzdžiui, remiantis galutiniu teismo sprendimu, yra daroma žala Ukrainos valstybei, iš kurios atimta nuosavybės teisė, teisė naudotis pasisavintomis lėšomis ar turtu, įskaitant iš jų galimas gauti pajamas (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 110 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Tai, kad priimant ginčijamuose aktuose numatytas ribojamąsias priemones buvo laikinai įšaldytos ieškovo lėšos Sąjungoje, palengvina Ukrainos valdžios institucijų užduotį susigrąžinti pasisavintas lėšas ar turtą, jeigu ieškovas nuteisiamas, ir papildo nacionalines priemones, kaip antai apylinkės teismo nustatytą turto areštą (žr. šio sprendimo 103 punktą) (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendim o*Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 111 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

110 Iš tiesų, jeigu Ukrainos teismai pripažintų pagrįstais kaltinimus ieškovui ir nurodytų sugrąžinti pasisavintas lėšas, jos galės būti sugrąžintos visų pirma naudojant tas lėšas, kurias ieškovas galėjo turėti Sąjungoje. Šiuo klausimu svarbu ne tai, ar šios lėšos galėjo būti gautos iš sandorio, dėl kurio atliekamas su ieškovu susijęs tyrimas, o tai, kad Ukrainos valstybė galės lengviau susigrąžinti lėšas, kurios iš jos neturėjo būti atimtos (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 112 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

111 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šiuos ieškovo argumentus reikia atmesti.

112 Antra, ieškovas primena, jog Tarybai nurodė, kad veikos, kuriomis jis kaltinamas UGP 2016 m. liepos 25 d. rašte, buvo padarytos 2006 ir 2007 m., Ukrainos teismai jas jau išnagrinėjo 2008 m. ir nenustatė, kad jos neteisėtos. Ieškovo nuomone, nors Taryba iš tikrųjų sureagavo į šiuos argumentus, pateikdama dėl to klausimus UGP, vis dėlto UGP atsakymai nėra pakankami, visų pirma, kiek tai susiję su *ne bis in idem* principo laikymųsi, todėl Taryba negalėjo manyti, kad turėjo pakankamai įrodymų, pagrindžiančių jo pavardės palikimą ginčijamame sąraše. Be to, ieškovas teigia, kad Taryba negali jo kaltinti dėl to, kad nepateikė savo argumentus pagrindžiančių dokumentų, nes būtent Taryba turi įsitikinti, kad ji turi pakankamai tvirtą faktinį pagrindą.

113 Taryba, palaikoma Komisijos, primena, kad ieškovas, nurodydamas, kad veikas, kuriomis jis kaltinamas, jau išnagrinėjo Ukrainos teismai, nepateikė atitinkamų teismo sprendimų. Šiuo klausimu Taryba mano, kad buvo labai aktyvi, nes paprašė UGP pateikti papildomos informacijos, o UGP, atsakydama į Tarybos klausimus, pateikė reikiamus patikslinimus ir, be kita ko, nurodė, kad nagrinėjamos faktinės aplinkybės nebuvo vertinamos pagal baudžiamąją teisę. Taigi *ne bis in idem* principas netaikomas. Šiomis aplinkybėmis Taryba turėjo pakankamai tvirtą faktinį pagrindą, kad pateisintų ieškovui nustatytų ribojamųjų priemonių palikimą galioti.

114 Primintina, kad po to, kai buvo pateikti argumentai, kuriais ieškovas rėmėsi byloje, kurioje priimtas 2018 m. kovo 22 d. Sprendimas *Stavytskyi / Taryba* (T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166), Taryba pateikė UGP tam tikrus klausimus, visų pirma siekdama patikrinti, ar, kaip teigė ieškovas, veikos, kuriomis jis kaltinamas UGP 2015 m. lapkričio 30 d. rašte nurodytoje baudžiamojoje byloje, o tai yra ta pati byla, nurodyta 2016 m. liepos 25 d. rašte, buvo padarytos 2006–2007 m. laikotarpiu ir Ukrainos teismai jas jau išnagrinėjo.

115 UGP atsakymai į Tarybos klausimus išdėstyti 2016 m. lapkričio 16 d. Tarybos darbo dokumente. Remiantis šiuo dokumentu, pirmiausia nekilnojamojo turto sandoris, susijęs su viešųjų lėšų pasisavinimu, kuriuo kaltinamas ieškovas, įvyko 2006 ir 2007 m., o konkrečiai buvo sudarytas mainų susitarimas [*konfidencialu*]:

[*konfidencialu*].

[*konfidencialu*].

[*konfidencialu*].

116 Po to, kai Taryba jam pateikė UGP atsakymus, 2017 m. sausio 13 d. laiške ieškovas atsakė, be kita ko, kad mainų susitarimas [*konfidencialu*] buvo pripažintas teisėtu keliuose 2008 ir 2009 m. Ukrainos teismų, t. y. [*konfidencialu*] ir apylinkės teismo, sprendimuose ir visi šie teismai nenustatė pažeidimų. Be to, ieškovas informavo, kad 2009 m. UGP patikrino visų pirma ieškovo atliktų veiksmų sudarant šį susitarimą teisėtumą ir pripažino, kad nėra padaryta pažeidimų.

117 Šalys sutaria, kad Taryba, susipažinusi su 2017 m. sausio 13 d. ieškovo laišku, nepaprašė UGP pateikti papildomos informacijos. Šiuo klausimu Taryba teigia, kad galėjo remtis tik UGP jau pateikta tariamai išsamia informacija, nes ieškovas prie savo laiško nepridėjo jame nurodytų teismo sprendimų.

118 Pats ieškovas mano, kad UGP atsakymai buvo labai bendro pobūdžio ir nelabai informatyvūs. Iš tiesų, ieškovo nuomone, nors UGP patvirtino, kad 2006 ir 2007 m. atlikti veiksmai, kuriais kaltinamas ieškovas, vėliau buvo pripažinti teisėtais, UGP teigia, kad šiuo metu atliekant tyrimą surinkta kaltės įrodymų, nenurodydama jokių su šiuo tyrimu susijusių faktinių aplinkybių. Be to, UGP nenurodė priežasčių, patvirtinančių naujo tyrimo atitiktį *ne bis in idem* principui.

119 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, atsižvelgiant į ieškovo nurodytą informaciją, Taryba, vadovaudamasi šio sprendimo 94 ir 95 punktuose primintais principais, turėjo dar kartą kreiptis į UGP.

120 Iš tiesų, priešingai, nei teigia Taryba, jos turima informacija neleido atmesti galimybės, kad baudžiamoji byla, kuria ji rėmėsi palikdama galioti ieškovui nustatytas ribojamąsias priemones, pažeidžia *ne bis in idem* principą.

121 Šiomis aplinkybėmis, pirma, reikia pažymėti, kad 2017 m. sausio 13 d. laiške ieškovas nurodė ne tik ekonominių ar administracinių teismų sprendimus, bet ir apylinkės teismo, t. y. to paties teismo, kuris paminėtas UGP 2016 m. liepos 25 d. rašte, sprendimą.

122 [*konfidencialu*].

123 Trečia, reikia priminti, kad *ne bis in idem* principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kuris taikomas neatsižvelgiant į jokius teisės aktus (2001 m. spalio 18 d. Sprendimo *X / ECB*, T-333/99, EU:T:2001:251, 149 punktas).

124 Dėl valstybių narių teismų pažymėtina, kad šis principas pripažįstamas pagal Chartijos 50 straipsnį.

125 Be to, reikia remtis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje, Protokolo Nr. 7 4 straipsniu „Teisė nebūti dukart teisiamam ar nubaustam už tą patį nusikaltimą“; jame numatyta:

„1. Niekas negali būti tos pačios valstybės institucijų persekiojamas ar baudžiamas už nusikaltimą, dėl kurio jis jau buvo galutinai išteisintas arba nuteistas pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą.

2. Ankstesnės šio straipsnio dalies nuostatos nedraudžia atnaujinti bylos proceso pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą tuo atveju, kai nauji ar naujai paaiškėję faktai ar nustatytos esminės pirmesnio proceso klaidos galėjo turėti reikšmės bylos baigčiai.“

126 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šis protokolas taikomas Ukrainai.

127 Remiantis jurisprudencija, gali būti, kad valdžios institucijos, turinčios dalyvauti vykdant baudžiamąjį teisingumą atitinkamoje nacionalinės teisės sistemoje, sprendimu nutraukti kaltinamojo baudžiamąjį persekiojimą galutinai užbaigiama baudžiamoji byla, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos. Tokiu atveju atitinkamo asmens padėtis laikytina patenkančia į *ne bis in idem* principo taikymo sritį, nepaisant to, kad joks teismas nedalyvauja šiame procese ir kad sprendimas, priimtas pasibaigus šiam procesui, yra ne teismo sprendimo formos (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 11 d. Sprendimo *Gözütok ir Brügge*, C-187/01 ir C-385/01, EU:C:2003:87, 27–31 punktus). Vis dėlto *ne bis in idem* principas netaikomas sprendimui, kuriuo valstybės institucija, baigusi tirti bylos aplinkybes ir prieš pareiškiant kaltinimus nusikaltimo padarymu įtariamam asmeniui, nurodė sustabdyti vykdomą baudžiamąjį persekiojimą, kai šiuo sprendimu sustabdyti persekiojimą pagal šios valstybės nacionalinę teisę nėra galutinai užbaigiama baudžiamoji byla, todėl jis neužkerta kelio naujam baudžiamajam persekiojimui šioje valstybėje dėl tų pačių veikų (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Turanský*, C-491/07, EU:C:2008:768, 45 punktą).

128 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad UGP atsakymais grindžiama informacija, kurią Taryba turėjo priimdama ginčijamus aktus, neleido Tarybai nustatyti, ar ieškovui iškelta baudžiamoji byla, kuria remiantis jam paliktos galioti ribojamosios priemonės, pažeidžia *ne bis in idem* principą, nes Taryba nežinojo 2017 m. sausio 13 d. ieškovo laiške nurodytų apylinkės teismo sprendimo ir UGP sprendimų turinio.

129 Nors Taryba neturi tikrinti Ukrainoje iškeltų baudžiamųjų bylų pagrįstumo (žr. šio sprendimo 91–93 punktus), taip pat neturi vertinti šių bylų atitikties pagal Ukrainos teisę taikytinoms procesinėms normoms (2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas

Rink., EU:T:2018:166, 134 punktas), ji turi įsitikinti, kad baudžiamoji byla, kuria ji remiasi palikdama galioti asmeniui nustatytas ribojamąsias priemones, nepažeidžia *ne bis in idem* principo, jei atitinkamo asmens jai pateikta informacija gali sukelti abejonių šiuo klausimu.

130 Nors 2017 m. sausio 13 d. laiške ieškovas iš tikrųjų aiškiai nenurodė *ne bis in idem* principo ir nepateikė Ukrainos valdžios institucijų sprendimų, kurie gali įrodyti, kad šiuo metu jam iškelta byla pažeidžia šį principą, jo pateiktos informacijos vis tiek pakako, kad Tarybai kiltų pareiga paprašyti UGP pateikti papildomos informacijos, atsižvelgiant ir į UGP Tarybai jau pateiktų atsakymų turinį, iš kurių, be kita ko, matyti aplinkybė, kad už baudžiamąjį persekiojimą atsakingos institucijos nusprendė nepradėti ikiteisminio tyrimo (žr. šio sprendimo 115 punktą).

131 Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad kyla klausimas ne dėl to, ar, atsižvelgiant į Tarybai pateiktą informaciją, ši privalėjo išbraukti ieškovo pavardę iš sąrašo, nes jam iškelta baudžiamoji byla pažeidė *ne bis in idem* principą, bet tik dėl to, ar ji privalėjo atsižvelgti į šią informaciją ir atlikti papildomus tikrinimus arba prašyti Ukrainos valdžios institucijų pateikti paaiškinimų. Taigi pakanka, kad ši informacija būtų tokia, dėl kurios kyla teisėtų klausimų apie tyrimo eigą ir UGP perduotos informacijos pakankamumą (šiuo klausimu žr. 2018 m. vasario 21 d. Sprendimo *Klyuyev / Taryba*, T-731/15, EU:T:2018:90, 242 punktą).

132 Be to, reikia pažymėti, kad, priimant ginčijamus aktus, ieškovui jau kelerius metus buvo taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės ir jos visuomet buvo taikomos dėl tos pačios UGP iškeltos baudžiamosios bylos. Tokiomis aplinkybėmis, viena vertus, UGP iš principo privalėjo turėti galimybę pateikti Tarybai bet kokią papildomą informaciją, kurios jai galėjo reikėti, ir, kita vertus, Taryba turėjo būti reiklesnė sau ir išsamiau išnagrinėti klausimą dėl Ukrainos valdžios institucijų galbūt padaryto pagrindinio principo, kaip antai *ne bis in idem* principo, pažeidimo, dėl kurio nukentėjo ieškovas.

133 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai priėmė ginčijamus aktus nepaprašiusi Ukrainos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos, o to pakanka šiems aktams panaikinti, kiek jie susiję su ieškovu, ir nereikia nagrinėti kitų jo argumentų.

134 Dėl subsidiariai Tarybos pateikto reikalavimo (žr. šio sprendimo 36 punkto antrą įtrauką) palikti galioti Sprendimo 2017/381 padarinius, kol pasibaigs terminas apeliaciniam skundui pateikti, o jeigu būtų pateiktas apeliacinis skundas, – kol dėl jo bus priimtas sprendimas, pakanka nurodyti, kad Sprendimo 2017/381 padariniai galiojo tik iki 2018 m. kovo 6 d. Todėl to sprendimo panaikinimas šiuo sprendimu neturi pasekmių už šią datą vėlesniu laikotarpiu, tad nėra būtina spręsti dėl šio sprendimo palikimo galioti padarinių (žr. 2018 m. birželio 6 d. Sprendimo *Arbuzov / Taryba*, T-258/17, EU:T:2018:331, 107 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

135 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos ieškovo bylinėjimosi išlaidos pagal jo reikalavimus.

136 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2017 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/381, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, ir 2017 m. kovo 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/374, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, tiek, kiek Edward Stavytskyi pavardė palikta asmenų, subjektų ir įstaigų, kuriems taikomos šios ribojamosios priemonės, sąraše.**

2. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos E. Stavytskyi bylinėjimosi išlaidos.**

3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Berardis Spielmann Csehi

Paskelbtas 2019 m. sausio 30 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.